

روم چشم انداز را برقرار می سازد — شماره هفت

آخری کشمکش: ایڈونٹسٹ نبوت میں روم کی علامتیت اور مہلت آزمائش کا اختتام

Jeff Pippenger

2024-08-17

ما در تاریخ ادونتیسیم شش خط تاریخی را بررسی می کنیم که در آنها مجادلات مربوط به نماد روم، موضوع مورد اختلاف بوده است. ما از روش شناسی باران آخر استفاده می کنیم که «خط بر خط» از «اندکی اینجا» و «اندکی آنجا» است. ما با این شناسایی آغاز کردیم که نخستین مجادله بر سر نماد روم، مجادله کنونی را به تصویر می کشد، و از این رو تأکید می کند که اکنون در آخرین مجادله پیش از بسته شدن زمان آزمایش هستیم.

اس مناقشه نهایی درباره نماد روم نیز در آیات ده تا شانزده دانیال یازدهم به تصویر کشیده شده است؛ آیاتی که تاریخ پنهان آیه چهل دانیال یازدهم را به گونه ای نمادین نشان می دهند. تاریخ آیه چهل، دانشجوی نبوت را به سال ۱۹۸۹ و فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی می رساند، چنان که در آیه ده بازنمایی شده است. آیه بعدی، یعنی آیه چهل و یک، که قانون یکشنبه قریب الوقوع در ایالات متحده را مشخص می سازد، در آیه شانزدهم به گونه ای نمادین ارائه شده است. الهام تصریح کرده است که آنچه مهر شده بود، «آن بخشی از کتاب دانیال بود که به ایام آخر مربوط می شد».

۱۹۸۹ تا قانون یکشنبه بخش مهرشده ایام آخر است، و در آیات ده تا شانزده به صورت نمادین نشان داده شده است. بنابراین، این افزایش معرفت است که به پایان زمان آزمایش برای ادونتیسٹ های روز هفتم می انجامد، زیرا زمان آزمایش ادونتیسیم در ایالات متحده با قانون یکشنبه به پایان می رسد. در آیات ده تا شانزده، آیه چهارده را می یابیم که مشخص می سازد این «راهزنان» از میان قوم خدا هستند که رؤیا را برقرار می سازند.

لہذا 1843 کے پیش رو چارٹ پر جس کی نمائندگی کی گئی ہے، وہ میلرائٹی تنازعہ ایڈونٹ ازم کی تاریخ میں روم کا پہلا تنازعہ ہے۔ یہ حقیقت کہ بعینہ وہی تنازعہ دوبارہ آپہنچا ہے، ہر اُس شخص پر واضح کرتی ہے جو دیکھنا چاہتا ہو کہ یسوع، الفا اور اومیگا ہونے کے ناطے، ہمیشہ انجام کو ابتدا کے ذریعے واضح کرتا ہے۔ موجودہ تنازعہ وہ آخری تنازعہ ہے جو دانا اور نادان کنواریوں کو چھانٹتا ہے۔

منطق نبوتی تقدیس شدہ تعلیم می دهد کہ آن صد و چهل و چهار ہزار تن، پیش از پایان مہلت آزمایش خویش در قانون یکشنبه ای کہ بہ زودی خواہد آمد، بہ وحدت کامل می رسند۔ آتش تصفیہ کنندہ رسول عہد ملاکی اکنون لاویان را همچون طلا و نقرہ پاک می سازد۔ مرد جاروب خاک اکنون خرمنگاہ خویش را با کلمات حقیقت تطہیر می کند۔

»جس کا سوپا اُس کے ہاتھ میں ہے، اور وہ اپنے کھلیان کو خوب صاف کرے گا، اور اپنے گیہوں کو کوٹھری میں جمع کرے گا۔“ متی 3:12۔ یہ پاک کرنے کے اوقات میں سے ایک تھا۔ کلام حق کے وسیلہ سے بھوسہ گیہوں سے جدا کیا جا رہا تھا۔ چونکہ وہ ملامت قبول کرنے کے لیے حد سے زیادہ باطل فخر اور خود راست باز تھے، اور فروتنی کی زندگی کو قبول کرنے کے لیے دنیا سے حد سے زیادہ محبت رکھتے تھے، اس لیے بہت سے لوگ یسوع سے پھر گئے۔ آج بھی بہتیرے یہی کر رہے ہیں۔ آج جانچ اُسی طرح روحوں کی ہو رہی ہے جیسے کفرنحوم کی عبادت گاہ میں ان شاگردوں کی ہوئی تھی۔ جب سچائی دل پر مؤثر کی جاتی ہے تو وہ دیکھتے ہیں کہ اُن کی زندگیاں خدا کی مرضی کے مطابق نہیں ہیں۔ وہ اپنے اندر کامل تبدیلی کی ضرورت کو دیکھتے ہیں؛ لیکن وہ اس خودانکاری کے کام کو اختیار کرنے پر آمادہ نہیں ہوتے۔ اس لیے جب اُن کے گناہ ظاہر کیے جاتے ہیں تو وہ غضب ناک ہو جاتے

ہیں۔ وہ ٹھوکر کھا کر چلے جاتے ہیں، بالکل اُسی طرح جیسے شاگرد یسوع کو چھوڑ کر یہ بڑبڑاتے ہوئے چلے گئے تھے، ”یہ کلام سخت ہے؛ اسے کون سن سکتا ہے؟“ مسیح کی تمنا، 392۔

این حقیقت کہ شانزدہ آیہ نخست، آغاز آخرین نبوت دانیال است، و اینکه آن آیات با شش آیہ پایانی فصل مطابقت دارند، نشان می‌دهد کہ آلفا و امگا از آیات آغازین برای تحقق بخشیدن به جدایی نہایی حکیمان و شریران - آنگونه کہ دانیال در باب دوازدهم به تصویر می‌کشد - کہ اکنون در حال وقوع است، استفاده می‌کند.

سومین شاهد بر جدی بودن این مناقشه، این حقیقت است کہ الهام، از طریق نوشته‌های خواهر وایت، به روشنی از نمودار پیشگامان ۱۸۴۳ پشتیبانی می‌کند؛ نموداری کہ مناقشه روم را در آیہ چهاردهم به تصویر می‌کشد. مناقشہ آغازین، نمایانگر مناقشہ پایانی است، و تأیید الهام شده برداشت میلری عبارت «دزدان قوم تو» در آیہ چهاردهم، بدین معناست کہ اگر آن حقیقت بنیادی رد شود، این امر هم‌زمان به منزله رد اقتدار روح نبوت نیز هست. در هماهنگی با دو شاهد پیشین کہ تأکید می‌کنند این مناقشه درست پیش از بسته شدن زمان آزمایش رخ می‌دهد، این یقین نیز وجود دارد کہ آخرین، یا نہایی‌ترین، فریب برای کسانی کہ profess to uphold the Spirit of Prophecy، رد روح نبوت است.

”شیطان... پیوسته در کار پیش‌راندن امر مجعول است—تا مردم را از حقیقت منحرف سازد. واپسین فریب شیطان این خواهد بود کہ شهادت روح خدا را بی‌اثر گرداند. «جایی کہ رؤیا نیست، قوم ہلاک می‌شوند» (امثال 29:18). شیطان به گونه‌ای ماهرانه، به شیوہ‌های گوناگون و از طریق عامل‌های مختلف، عمل خواهد کرد تا اعتماد قوم باقی‌مانده خدا را نسبت به شهادت راستین متزلزل سازد.

«شهادت‌ها مورد نفرتی قرار خواهند گرفت کہ منشأ آن شیطانی است. عملکردهای شیطان این خواهد بود کہ ایمان کلیساها را به آن‌ها متزلزل سازد، و علت این امر چنین است: اگر هشدارها و توبیخ‌ها و اندرزهای روح خدا مورد توجه قرار گیرند، شیطان نمی‌تواند با چنین راهی هموار فریب‌های خود را وارد سازد و جان‌ها را در اوهام خویش به بند کشد.» Selected Messages، کتاب ۱، ۴۸.

باطل شمردن، یا رد اقتدار «شهادت روح خدا» از طریق نوشته‌های الن وایت، «آخرین فریب شیطان» است. خواهر وایت نوشت کہ به او «نشان داده شد» کہ «نقشہ ۱۸۴۳ به هدایت دست خداوند تنظیم شده بود و نباید تغییر داده شود.» عبارت پیشین، رد اقتدار روح نبوت را به طور مستقیم با رؤیای ایام آخر مرتبط می‌سازد، زیرا همه انبیا به مستقیم‌ترین وجه از ایام آخر سخن می‌گویند. بنابراین، هنگامی کہ دانیال در آیہ چهاردهم می‌گوید کہ «غارتگران» رؤیا را استوار می‌سازند، مقصود همان رؤیای سلیمان در امثال ۲۹:۱۸ است، کہ می‌گوید آنان کہ رؤیا ندارند «ہلاک می‌شوند»، و واژه «ہلاک می‌شوند» به معنای «عریان گردانیده شدن» است.

پس «ہلاک شوند» بدین معناست کہ کسانی کہ در ایام آخر مدعی پشتیبانی از روح نبوت هستند، اما اقتداری را کہ در آن نمایانده شده است رد می‌کنند، برهنه می‌گردند و ہلاک می‌شوند؛ و این وصف لودکیہ‌ایان است کہ «بیچاره و رقت‌انگیز و فقیر و کور و برهنه» هستند. به آنان اندرز داده می‌شود کہ «لباس سفید» بخرند، «تا پوشیده شوی و رسوایی برهنگی تو ظاهر نگردد.» اگر این اندرز را نپذیرند، از دہان خداوند بیرون افکنده می‌شوند.

پس، شہدی دیگر می‌یابیم کہ این برهنگی درست پیش از بسته شدن زمان آزمایش آشکار می‌گردد. در قانون یکشنبہ‌ای کہ به زودی خواهد آمد، آن جان‌های برهنه، هنگامی کہ سرنگون می‌شوند، همان‌گونه کہ در آیہ چهل و یک دانیال یازده به تصویر کشیده شده است، نشان وحش را دریافت خواهند کرد. سبب سرنگون شدن آنان این است کہ اقتدار روح نبوت را رد کردند؛ همان اقتداری کہ

نمودار پیشگامان 1843 را تأیید می‌کند، نموداری که مبانی ادونتیسیم را نمایندگی می‌کند و «کلید»ی را دربر دارد که رؤیا را با این شناسایی استوار می‌سازد که روم همان قدرتی است که در آیه چهارده به‌عنوان «غارتگران قوم تو» معرفی شده است.

یک چیز قطعی است: آن آدونتیست‌های روز هفتم که موضع خود را زیر لوای شیطان می‌گیرند، نخست ایمان خویش را به هشدارها و توبیخ‌های مندرج در «شهادت‌های روح خدا» واخواهند نهاد.

«دعوت به تکریم بیشتر و خدمت مقدس‌تر در حال اعلام شدن است و همچنان اعلام خواهد شد. برخی که اکنون تلقینات شیطان را بر زبان می‌آورند، به خود خواهند آمد. کسانی هستند که در مناصب مهم امانت قرار دارند و حقیقت مخصوص این زمان را درک نمی‌کنند. پیام باید به ایشان داده شود. اگر آن را بپذیرند، مسیح آنان را خواهد پذیرفت و ایشان را همکاران خود خواهد ساخت. اما اگر از شنیدن پیام سر باز زنند، جایگاه خود را زیر بیرق سیاه رئیس تاریکی اختیار خواهند کرد.»

«به من تعلیم داده شده است که بگویم حقیقت گران‌بهای مختص این زمان، هرچه بیشتر و روشن‌تر بر اذهان بشری گشوده می‌شود. به معنایی خاص، مردان و زنان باید از جسم مسیح بخورند و خون او را بنوشند. فهم و ادراک، توسعه خواهد یافت، زیرا حقیقت قابلیت گسترش پیوسته را دارد. پدیدآورنده الهی حقیقت، در مشارکتی نزدیک‌تر و باز هم نزدیک‌تر با کسانی که برای شناختن او پیش می‌روند، وارد خواهد شد. چون قوم خدا کلام او را همچون نان آسمان دریافت کنند، خواهند دانست که طلوع او مانند صبح مهیا شده است. آنان قوت روحانی خواهند یافت، همان‌گونه که بدن هنگامی که خوراک خورده می‌شود، قوت جسمانی می‌یابد.» Spalding and Magan, 305, 306

در مقاله پیشین خود نشان دادیم که اوریا اسمیت قهرمان شورش ۱۸۶۳ بود، زیرا این او بود که نمودار جعلی ۱۸۶۳ را معرفی کرد. نموداری که او در سال ۱۸۶۳ پدید آورد، «هفت زمان» لایوان بیست‌وشش را از پیام نبوی ادونتیسیم لئودیکه‌ای حذف کرد، و بدین‌سان آغاز ویران‌سازی تدریجی بنیادها را رقم زد، و نیز آغاز ساختن بنیاد جعلی ادونتیسیم لئودیکه‌ای را، که بر شن بنا شده است. بعدها در تاریخ ادونتیسیم، تفسیر شخصی او از پادشاه شمال، میوه‌های الگوی نبوی او را به بار آورد، آنگاه که مردم از کلیسا گریختند.

از انبیای کذب برحذر باشید که در لباس میش نزد شما می‌آیند، اما در باطن گرگان درنده‌اند. ایشان را از میوه‌هایشان خواهید شناخت. آیا مردم از خار، انگور می‌چینند، یا از خسک، انجیر؟ همچنین هر درخت نیکو، میوه نیکو می‌آورد؛ اما درخت فاسد، میوه بد می‌آورد. درخت نیکو نمی‌تواند میوه بد بیاورد، و نه درخت فاسد می‌تواند میوه نیکو بیاورد. هر درختی که میوه نیکو بیاورد، بریده و در آتش افکنده می‌شود. پس ایشان را از میوه‌هایشان خواهید شناخت. نه هر که مرا، خداوندا، خداوندا، گوید، داخل ملکوت آسمان گردد، بلکه آن که اراده پدر مرا که در آسمان است به‌جا آورد. بسیاری در آن روز به من خواهند گفت: خداوندا، خداوندا، آیا به نام تو نبوت نمودیم؟ و به نام تو دیوها را بیرون نراندیم؟ و به نام تو اعمال عظیم بسیار به‌جا نیاوردیم؟ و آنگاه آشکارا به ایشان خواهیم گفت: من هرگز شما را نشناختم؛ از من دور شوید، ای عاملان بی‌شرعی. پس هر که این سخنان مرا بشنود و به آنها عمل کند، او را به مردی دانا مانند می‌کنم که خانه خود را بر صخره بنا کرد؛ و باران بارید، و سیلاب‌ها آمد، و بادهای وزید، و بر آن خانه زد؛ اما فرو نریخت، زیرا بر صخره بنیاد شده بود. و هر که این سخنان مرا بشنود و به آنها عمل نکند، به مردی نادان مانند خواهد شد که خانه خود را بر شن بنا کرد؛ و باران بارید، و سیلاب‌ها آمد، و بادهای وزید، و بر آن خانه کوبید؛ و آن فرو ریخت، و سقوط آن عظیم بود. متی ۷: ۲۷-۱۵.

رهبری آدونتیسم روز هفتم لئودیکه‌ای در سال ۱۹۸۹ کنار گذاشته شد، همان‌گونه که بی‌گمان رهبری کلیسای یهود در زمان تولد مسیح کنار گذاشته شد.

«آدمیان آن را نمی‌دانند، اما این بشارت آسمان را از شادی سرشار می‌سازد. موجودات مقدس جهان نور، با علاقه‌ای ژرف‌تر و لطیف‌تر، به سوی زمین کشیده می‌شوند. تمامی جهان از حضور او روشن‌تر است. بر فراز تپه‌های بیت‌لحم، انبوهی بی‌شمار از فرشتگان گرد آمده‌اند. آنان در انتظار علامت‌اند تا این خبر مسرت‌بخش را به جهان اعلام کنند. اگر رهبران اسرائیل در امانت‌ خویش صادق می‌بودند، می‌توانستند در شادی بشارت دادن ولادت عیسی سهیم باشند. اما اکنون از ایشان گذشته شده است.»

خدا اعلام می‌کند: «بر تشنه آب خواهم ریخت، و نهرها بر زمین خشک.» «برای راست‌قامتان، در تاریکی نور طلوع می‌کند.» اشعیا ۴۴:۳؛ مزمور ۱۱۲:۴. «بر آنان که در جست‌وجوی نورند و آن را با شادی می‌پذیرند، پرتوهای درخشان از تخت خدا خواهد تابید.» آرزوی اعصار، ۴۷.

پایان زمان در سلسله مسیح، تولد او بود، و در همان هنگام بود که پیامی که آن نسل را خواهد آزمود، گشوده شد. سال ۱۹۸۹ زمان پایان برای نامزدهایی بود که فراخوانده شده‌اند تا در شمار صد و چهل و چهار هزار باشند. الگوی نبوی اورپاه اسمیت، حقایق بنیادی‌ای را که بر نمودار ۱۸۴۳ نمایان شده‌اند، رد کرد. آن حقایق «صخره» بودند.

«هشدار داده شده است: نباید اجازه داده شود چیزی وارد شود که بنیان ایمانی را که از زمانی که پیام در سال‌های ۱۸۴۲، ۱۸۴۳ و ۱۸۴۴ آمد، بر آن بنا می‌کرده‌ایم، برهم زند. من در این پیام بوده‌ام، و از آن زمان تاکنون در برابر جهان ایستاده‌ام، وفادار به نوری که خدا به ما عطا کرده است. ما قصد نداریم پاهای خود را از سکویی که بر آن نهاده شدند برداریم، همان‌گونه که روز به روز با دعای earnest خداوند را می‌طلبیدیم و در پی نور بودیم. آیا گمان می‌کنید که بتوانم از نوری که خدا به من داده است دست بردارم؟ آن باید همچون صخره اعصار باشد. از زمانی که به من داده شد، همواره مرا هدایت کرده است.» Review and Herald, April 14, 1903.

در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، باران آخرین به باریدن آغاز کرد، آنگاه که بادها - که نمایانگر اسلام و یل سوم بودند - رها شدند، و «قانون میهن‌پرستی» نشانه‌گذار از حقوق انگلیسی به حقوق رومی بود و به‌گونه‌ای نبوی اعلام می‌کرد که سیلاب قدرت پاپی آغاز به جاری شدن کرده است. فرایند نهایی آزمون برای خانه ادونتیسیم لاودیکیه‌ای آغاز شد، و «باران بارید، و سیلاب‌ها آمد، و بادها وزید، و بر آن خانه زد؛ و آن فرو افتاد: و سقوط آن چه عظیم بود».

پیامی که آن فرشته نیرومند در آن زمان اعلام کرد، نشان می‌داد که همه امت‌ها از شراب بابل نوشیده‌اند، و روش‌شناسی جعلی روم پاپی و پروتستانتیسیم مرتد، که از زمان شورش 1863 به تدریج پذیرفته شده بود، به وسیله شراب (تعلیم) بابل نمود یافته است.

اور ان باتوں کے بعد میں نے ایک اور فرشتہ کو آسمان سے اترتے دیکھا، جس کے پاس بڑا اختیار تھا؛ اور زمین اس کے جلال سے روشن ہو گئی۔ اور اُس نے بڑی قوت سے بلند آواز میں پکار کر کہا، بڑا بابل گر گیا، گر گیا، اور وہ شیاطین کا مسکن، اور ہر ناپاک روح کا ٹھکانا، اور ہر ناپاک اور مکروہ پرندے کا پنجرہ بن گیا۔ کیونکہ سب قومیں اُس کی زناکاری کے غضب کی بے پی چکی ہیں، اور زمین کے بادشاہوں نے اُس کے ساتھ زناکاری کی ہے، اور زمین کے سوداگر اُس کی عیش و عشرت کی فراوانی سے دولتمند ہو گئے ہیں۔ مکاشفہ 18:1-3.

در زمان ناامیدی ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰، فرایند آزمون برای کلیسای لاودیکیه‌ای ادونتیسیم روز هفتم به پایان رسید، و فرایند آزمون کسانی که نامزد آن بودند که در شمار یکصد و چهل و چهار هزار باشند آغاز شد. هنگامی که میخائیل در ژوئیه ۲۰۲۳ آغاز به بیدار کردن آن نامزدها کرد، پیام، که در مثل ادونتیسیم به صورت روغن نمود یافته است، بار دیگر مهرگشایی شد. خواه پس از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ و خواه پس از ژوئیه ۲۰۲۳، افاضه‌ای از آن روغن واقع شد، و پیامی که در ژوئیه ۲۰۲۳ مهرگشایی شد، هنگامی که

بہ طور کامل بسط یابد، همان پیام فریاد نیمہ شبِ آن مثل است.

این در زمان آزمون، همچون پیامی برای باکرگان دانا و نادان آغاز می شود، اما به پیام فریاد بلند فزونی می یابد. آن پیام در آستانه قانون یکشنبه که به زودی خواهد آمد، فرا می رسد، و چون فرا رسد، ندای دوم باب ہجدهم مکاشفہ، سایر گلہ خدا را از بابل بیرون می خواند.

اور میں نے آسمان سے ایک اور آواز سنی، جو کہہ رہی تھی، اے میرے لوگو، اُس میں سے نکل آؤ، تاکہ تم اُس کے گناہوں میں شریک نہ ہو، اور اُس کی آفتوں میں سے کچھ نہ پاؤ۔ کیونکہ اُس کے گناہ آسمان تک پہنچ گئے ہیں، اور خدا نے اُس کی بدکرداریوں کو یاد کیا ہے۔ مکاشفہ 18:4، 5.

صدای نخست آیات یک تا سہ، فرارسیدن زمانی برای آزمون را اعلام کرد، و سپس پاشیدہ شدن باران آخر آغاز شد. صدای دوم، پایان آن زمان آزمون را مشخص می سازد و زمان آزمون گلہ دیگر خدا را کہ هنوز در بابل است، اعلام می کند.

پس در آخرین کار برای ہشدار دادن بہ جہان، دو فراخوان متمایز بہ کلیساہا دادہ می شود. پیام فرشتہ دوم این است: «بابل سقوط کردہ است، سقوط کردہ است، آن شہر بزرگ، زیرا کہ ہمہ امت ہا را از شراب خشم زناي خود نوشانیده است.» و در فریاد بلند پیام فرشتہ سوم، صدایی از آسمان شنیدہ می شود کہ می گوید: «ای قوم من، از او بیرون آبیید.» Review and Herald، 6 دسامبر 1892.

در ہنگام انسکاب روح القدس است کہ آن گمراہی شدید پولس در ۲ تسالونیکیان بہ انجام می رسد. خواہ این، آزمون کلیسای لاودیکہ ای ادونتیست روز ہفتم باشد کہ در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد، و خواہ آزمون باکرگانی کہ یاس ۱۸ ژوئہ ۲۰۲۰ را تجربہ کردند، این آزمون در خلال انسکاب روح القدس واقع می شود. آن انسکاب، پیام آزمون را نمایندگی می کند.

«ممسوحان ایستادہ نزد خداوند تمامی زمین، همان جایگاهی را دارند کہ زمانی بہ شیطان بہ عنوان کروی سایہ گستر دادہ شدہ بود. خداوند بہ وسیلہ موجودات مقدسی کہ گرداگرد تخت او ہستند، ارتباطی پیوستہ با ساکنان زمین برقرار می سازد. روغن زرین نمایانگر فیضی است کہ خدا بہ واسطہ آن چراغ های ایمانداران را پیوستہ فراہم می دارد تا سوسو زنند و خاموش نگردند. اگر این روغن مقدس در پیام های روح خدا از آسمان فرو ریختہ نمی شد، عوامل شرارت بر انسان ہا سلطہ ای کامل می یافتند.»

«خداوند آنگاہ بی حرمت می گردد کہ ما پیام هایی را کہ او برای ما می فرستد، دریافت نکنیم. بدین سان، آن روغن زرین را کہ او می خواہد در جان های ما فرو ریزد تا بہ آنان کہ در تاریکی اند رسانیدہ شود، رد می کنیم. ہنگامی کہ ندا دررسد: "اینک داماد می آید؛ بہ استقبال او بیرون آبیید"، کسانی کہ روغن مقدس را دریافت نکرده اند و فیض مسیح را در دل های خود گرامی نداشتہ اند، همچون باکرہ گان نادان خواہند یافت کہ برای ملاقات با خداوند خویش آمادہ نیستند. آنان در خود توانی برای بہ دست آوردن آن روغن ندارند، و زندگی شان تباہ می شود. اما اگر روح القدس خدا درخواست شود، اگر همان گونہ کہ موسی التماس کرد، ما نیز التماس کنیم: "جلال خود را بہ من بنما"، محبت خدا در دل های ما ریختہ خواہد شد. از طریق لولہ های زرین، آن روغن زرین بہ ما رسانیدہ خواہد شد. "نہ بہ قوت و نہ بہ قدرت، بلکہ بہ روح من، بپوہ صباوت می گوید." فرزندان خدا با دریافت پرتوهای درخشان آفتاب عدالت، چون چراغ ہا در جہان می درخشند.» Review and Herald، July 20، 1897

زمان مہر لگنے کا آغاز ایک لاکھ چوالیس ہزار کے لیے 11 ستمبر 2001ء کو ہوا، اور یہ دو آزمائشی ادوار کی نمائندگی کرتا ہے۔ پہلا، لاؤدیکہ کی سیونتھ ڈے ایڈونٹسٹ کلیسیا کی آخری آزمائش ہے، اور دوسرا اُن لوگوں کے لیے ہے جو دس کنواریوں کی تمثیل کا موضوع ہیں۔ دانا یا نادان کنواری ہونے کے لیے

ضروری ہے کہ سب کنواریاں ایک تاخیر کے زمانہ سے گزریں۔

در تاریخ میلری، زمان تأخیر با فرارسیدن فرشتهٔ دوم آغاز شد، که در نخستین نومیدی رخ داد. در آن مقطع، پروتستان‌ها که قوم برگزیده عهد پیشین خدا بودند، واگذاشته شدند. در ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰، قوم برگزیده عهد پیشین واگذاشته شد، و فرایند آزمونی که در زمان تأخیر در تاریخ میلری رخ داده بود، آغاز به تکرار کرد. سپس پیام فریاد نیمه‌شب در تاریخ میلری شکل گرفت، همان‌گونه که اکنون نیز در حال شکل‌گیری است. هنگامی که آن پیام به طور کامل در گردهمایی اردوگاهی اکستر فرا رسید، آشکار شد که چه کسانی آن پیام (روغن) را داشتند و چه کسانی نداشتند. قوم برگزیده عهد پیشین در هر یک از این دو تاریخ، نخستین گروهی است که آزموده می‌شود و واگذاشته می‌گردد.

"Eseun kor-e noya dibo ami, ebong tomader bhitore ek notun atma sthapan korbo
Ami amar samasta hriday diye bishwas kori je Ishwarer Atma jagat theke pratyahrita
hochchhe, ebong jara mahan alok o sujog peyechhilo kintu segulir sathik byabohar
koreni, tara-i prathame parityakta hobe. Tara Ishwarer Atmake shoke dure sarie
diyechhe. Hridayer upore, ebong mandali o jatigulir upore shoytaner bartaman
kriyashilata bhubishyobani-r prati pratyek shikkharthike chonchito kore tola uchit.
Shesh nikat. Amader mandaliguli uthe darak. Ishwarer rupantarakari shakti byaktigata
sadasyader hridaye anubhut hok, ebong tahole amra Ishwarer Atmar gobhir aloron
dekhite pabo. Kebal papkshama-i Yishur mrityur ekmatra phal noy. Tini sei asim
balidan diyechhilen kebal ei jonno noy je pap dur kora jabe, barong ei jonno-o je
manab-svabhav punaruddharito hobe, punah-saundaryamandita hobe, tar
Idhwansabashes theke punargathita hobe, ebong Ishwarer upasthitir jogya kora hobe
Selected Messages, book 3, 154.

در هر یک از این دو دورهٔ آزمون، آنان که پیامی را که از مَهر گشوده شده است رد کردند، به ضلالتِ شدید پولس گرفتار می‌شوند.

«ترس‌آور است که با حقیقتی که فهم ما را قانع کرده و دل‌های ما را متأثر ساخته است، به‌سبکی رفتار کنیم. ما نمی‌توانیم بی‌کیفر هشدارهایی را که خدا از روی رحمت برای ما می‌فرستد، رد کنیم. در روزگار نوح، پیامی از آسمان برای جهان فرستاده شد، و نجات انسان‌ها به نحوهٔ برخورد ایشان با آن پیام بستگی داشت. چون هشدار را رد کردند، روح خدا از آن نسل گناهکار بازداشته شد، و آنان در آب‌های طوفان هلاک شدند. در زمان ابراهیم، رحمت دیگر برای ساکنان گناهکار سدوم شفاعت نکرد، و همه، جز لوط با همسرش و دو دخترش، در آتشی که از آسمان فرود آمد، نابود شدند. در روزهای مسیح نیز چنین بود. پسر خدا به یهودیان بی‌ایمان آن نسل اعلام کرد: «خانهٔ شما برای شما ویران واگذاشته می‌شود.» با نظر به روزهای آخر، همان قدرت نامتناهی دربارهٔ کسانی که «محبت حق را نپذیرفتند تا نجات یابند» اعلام می‌دارد: «و از این سبب، خدا برای ایشان عمل گمراه‌کننده‌ای خواهد فرستاد تا دروغ را باور کنند؛ تا همهٔ آنان که به حق ایمان نیاوردند بلکه از ناراستی خشنود شدند، محکوم گردند.» هنگامی که تعالیم کلام او را رد می‌کنند، خدا روح خود را از ایشان باز می‌گیرد و آنان را به فریب‌هایی که دوست می‌دارند، وا می‌گذارد.»
Early Writings, 46

ما این مطالعه را در مقالهٔ بعدی ادامه خواهیم داد.